

Arrest

nr. 78 748 van 3 april 2012
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 13 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Sierraleonense nationaliteit en bent u geboren op 15 januari 1990 te Binkolo. U bent moslim en uw etnische origine is Fula.

Uw vader verliet uw moeder reeds toen ze nog zwanger was van u en uw moeder liet u als baby achter te Binkolo bij A.-H. M. J. (...) en zijn vrouw. Dit koppel was familie van de familie van uw natuurlijke moeder, M. (...). U groeide op bij A.-H. M. J. (...) en zijn vrouw. A.-H. M. J. (...) werkte als ‘witchgun’, iemand die je kunt inhuren om slechte zaken te doen met mensen. Vanaf uw 15 jaar ging u ook aan de slag als ‘witchgun’. O. (...) – een collega ‘witchgun’ – vluchtte op een gegeven moment weg en werd later neergeschoten met een ‘witchgun’ gemaakt van hoorn. Zijn buik zwol op en hij overleed. In

2009 was u aanwezig op een activiteit rond de 'chieftancy' te Binkolo. U had 12 'witchguns' in uw handen en men vroeg om deze af te geven. U deed het niet en de politie werd erbij gehaald. Ze namen de 'witchguns' af en lieten u gaan. Op een dag kwamen C. (...) en I. (...) naar A.-H. M. J. (...) U had 53 'witchguns' en kreeg de opdracht om met hen te reizen en te werken als 'witchgun', wat u aanvaardde. De 53 'witchguns' werden echter gevonden op de luchthaven van Lungi. U reisde – samen met C. (...) en I. (...) – naar België, waar u op 11 januari 2011 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart niet naar Sierra Leone te kunnen terugkeren omdat u vreest dat de man die u grootbracht, A.-H. M. J. (...), u zal willen beheksen omdat 53 'witchguns' verloren gingen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u voor de diverse Belgische asielinstanties (gehoor Dienst Vreemdelingenzaken dd. 14 januari 2011 en gehoor door het CGVS dd. 3 januari 2012) incoherente verklaringen heeft afgelegd.

Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u zich onder dwang moest aansluiten bij de 'Witchgun Society' en dat u vluchtte toen u naar een meeting moest gaan. Op uw vlucht ontmoette u C. (...) en nadat u hem uw problemen vertelde hielp hij u te ontsnappen (vragenlijst CGVS dd. 3 januari 2012, vraag 3.5). Het feit dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over de handel in 53 'witchguns', het feit dat C. (...) en I. (...) handelspartners waren van u en het feit dat u niet naar Sierra Leone kunt terugkeren omdat u vreest dat A.-H. M. J. (...) u zal willen beheksen omdat 53 'witchguns' verloren gingen (gehoor CGVS, p.9-10), is des te opmerkelijker gezien het belang ervan voor uw asielaanvraag, zodat dit gegeven dan ook sterk in twijfel kan worden getrokken. Wanneer u door de dossierbehandelaar van het CGVS geconfronteerd werd met deze incoherenties, gaf u toe dat u dit verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, maar dat u ziek was die dag en last had van uw ogen (gehoor CGVS, p.11). Er dient te worden vastgesteld dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel moment aangaf dat u ziek zou geweest zijn, u gaf zélf aan geen verdere opmerkingen te hebben en gaf aan dat u de waarheid vertelde (vragenlijst CGVS dd. 3 januari 2012). Verder gaf u aan dat u geen documenten neerlegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, omdat u angst had voor mensen die nog niets hoorden van 'witchcraft' (gehoor CGVS, p.11). Deze verklaringen zijn weinig afdoende, gezien er logischerwijze van mag worden uitgaan dat u, tijdens de gehoren voor de diverse Belgische asielinstanties, eensluidende verklaringen aflegt en alle elementen aanbrengt die uw asielaanvraag ondersteunen, en dit vanaf het begin.

Zelfs zo geloof zou gehecht worden aan uw asielrelaas, quod non, dient te worden vastgesteld dat u de door u gevreesde vervolging door de man die u grootbracht, A.-H. M. J. (...), ongegrond is.

U haalde aan dat C (...) en I (...) u opzochten, omdat ze een 'witchgun' nodig hadden, en dat u – samen met 53 'witchguns' (gemaakt van hoorn – zie foto's AZ administratief dossier) – naar Freetown ging met als doel samen naar Europa te reizen. U gaf aan dat de 53 traditionele 'witchguns' gevonden werden in de luchthaven van Lungi en dat ze geconfisqueerd werden. U reisde verder met C. (...) en I. (...) naar België. U gaf aan te vrezen dat A.-H. M. J. (...) u bij terugkeer naar Sierra Leone zal vragen waar C. (...) en I. (...) zijn en dat u hen zal moeten zoeken, omdat 53 'witchguns' niet gemakkelijk te vinden zijn. U gaf verder aan dat u vreest dat A.-H. M. J. (...) u 'iets slechts' zal aandoen zoals bij O. (...) – die door een 'witchgun' werd geraakt en stierf (gehoor CGVS, p.9-10). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat A.-H. M. J. (...) het misschien zou begrijpen als u uitlegt wat gebeurde, gaf u vaag aan dat hij 'wicked' is. Sinds de ontdekking en inbeslagname van de 'witchguns' trachtte u echter nooit contact op te nemen met A.-H. M. J. (...), enkel en alleen omdat u zijn stem niet wilde horen (gehoor CGVS, p.10). Dat A.-H. M. J. (...) u 'iets slechts' zal aandoen, is echter hypothetisch en vaag.

Toen de dossierbehandelaar u vroeg hoe je iemand kunt doden met een 'witchgun', gaf u aan dat je voor iemand die dichtbij staat gewoon water – dat de duivel brengt – en kippenbloed mixt en op een koeienstaart doet en dat je voor iemand die verder af staat hetzelfde mengsel op een bezem doet (gehoor CGVS, p.11). Eerder gaf u reeds aan dat iemand die door een 'witchgun' geraakt wordt, genezen kan worden als hij weet dat het hekserij is (gehoor CGVS, p.6). Er dient te worden opgemerkt dat u geen enkel tastbaar argument naar voren brengt om te staven dat u het slachtoffer zou

worden van hekserij. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de vrees voor vervolging met een 'witchgun' ongegrond is, daar een 'witchgun' tot het bijgeloof behoort en uw beweerde vrees geen objectieve grond kent.

Overigens toont bovenstaande op geen enkele manier aan dat u zich niet elders in Sierra Leone zou kunnen vestigen. Toen u gevraagd werd of u trachtte zich elders in Sierra Leone te vestigen, gaf u aan van niet, omdat u er niemand kent om bij te blijven. Toen u gevraagd werd waarom u bijvoorbeeld niet in Freetown zou kunnen wonen, ver van A.-H. M. J. (...), gaf u opnieuw aan dat u er niemand kent om bij te blijven (gehoor CGVS, p.12). Deze verklaringen zijn weinig afdoende, gezien men mag verwachten dat u alle mogelijke alternatieven of oplossingen zou nagaan en overwegen - bijvoorbeeld een nieuw leven opbouwen in Freetown - alvorens u internationale bescherming vraagt.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde Sierraleoonse geboorteakte betreft uw identiteitsgegevens, welke niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken. De door u neergelegde foto's van instrumenten om hekserij te doen en O. (...) – met opgezwollen buik – tonen niet aan dat men door hekserij kan sterven en wijzen voorgaande vaststellingen niet. Het door u neergelegde krantenartikel gaat over de inbeslagname van 53 'witchguns', maar u, noch uw kompanen C. (...) en I. (...), noch A.-H. M. J. (...) worden erin aangehaald en het toont uw persoonlijke problemen dan ook niet aan. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht conform de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing bijzonder gebrekkig is gemotiveerd en dat dit in de lijn ligt van het veeleer korte gehoor van minder dan 2 uur die plaatsvond op 3 januari 2012.

Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing in essentie is gesteund op de vaststelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker niets vermeld zou hebben over het verloren gaan van de 53 *Witch Guns* en het feit dat hij geen contact meer gezocht heeft met A.M.J.(...). Ook het gegeven dat er geen bewijs is dat verzoeker het slachtoffer zou worden van hekserij en het motief dat verzoeker zich elders in Sierra Leone ook kan vestigen worden beide vermeld in de bestreden beslissing. Verzoeker voert aan dat de argumentatie van de commissaris-generaal niet van aard is de geloofwaardigheid van verzoeker aan te tasten. Hij voert aan dat hij ter zake bijzonder precieze, coherente en plausibele verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot het gevaar dat hij loopt bij een terugkeer naar Sierra Leone (Binkolo) en dat zijn verklaringen worden ondersteund door de krantenartikelen die volledig in overeenstemming zijn met zijn verklaringen. Verzoeker merkt op dat deze overeenstemming zowel inhoudelijk als tijdsmatig is.

Aangaande de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken en de argumentatie dat verzoeker geen melding heeft gemaakt van de 53 *Witch Guns* voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal hierbij onvoldoende rekening houdt met de bijzondere korte duur van dit eerste interview en met het specifieke profiel van verzoeker. Verzoeker voert aan dat de vragenlijst het resultaat is van een bijzonder kort verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken waarbij de asielzoeker nauwelijks de mogelijkheid krijgt om zich uit te spreken over de globaliteit van zijn asielmotieven. Verzoeker wijst op de vaak gehanteerde zinsnede tijdens dit gehoor dat men later nog de mogelijkheid zou krijgen om zijn volledige verhaal te vertellen. Verzoeker meent aldus dat men in hoofd van de asielzoeker de indruk wekt dat hij of zij later nog de kans krijgt om de asielmotieven uiteen te zetten zodat verzoeker in zijn geval niet

langer volledigheid betracht. Hij concludeert dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening houdt met de haastige werkwijze van de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van de vragenlijst.

Verzoeker licht toe dat hij een jongeman is afkomstig uit Binkolo een ruraal gebied in Bombali district en hij stipt aan dat hij helemaal niet vertrouwd is met deze quasi bandsgewijze en gehaaste manier van vraagstelling waarbij het interview op de kortst mogelijke termijn dient te worden afgehandeld. Verzoeker voert aan dat deze werkwijze verzoeker vermoedelijk heeft verrast of geïntimideerd. Hij stelt dat hij ook ziek was op het ogenblik van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken wat volgens hem niet verwonderlijk is daar dit interview plaatsvond in de koude wintermaanden kort nadat hij uit zijn land van herkomst was vertrokken. Hij stelt dat er geen enkele ruimte was tijdens het interview om mee te vermelden dat hij ziek was, laat staan dat deze mededeling zou worden vermeld op zijn gehoorverslag daar er geen ruimte voor dergelijke melding is voorzien op de vragenlijst.

Aangaande afwezigheid van verdere contacten met A.M.J. (...) verwijst verzoeker naar het gehoorverslag pagina 9 en 10 waar hij verwijst naar wat hij daar duidelijk geconcretiseerd heeft en heeft geïllustreerd. Hij stelt dat het feit dat hij geen contact zoekt met de man waarvoor hij vreest normaal is en dit op geen enkele wijze zijn geloofwaardigheid aantast.

Nopens zijn vrees voor hekserij voert verzoeker aan dat hij op concrete en precieze wijze uiteengezet heeft hoe de hekserij in het algemeen, en "*Witch Gun*" in het bijzonder, functioneert. Hij voert aan dat hij bovendien concrete voorbeelden heeft gegeven. Verder beklemtoont verzoeker dat het feit dat de commissaris-generaal hekserij afdoet als zuiver bijgeloof waarvan verzoeker niet het slachtoffer zou kunnen worden niet opgaat. Hij meent dat het standpunt van de commissaris-generaal de vertolking is van het Westerse standpunt dat er geen wetenschappelijke basis bestaat voor de effectiviteit van hekserij en dat de vraag zich stelt of de commissaris-generaal deze hekserij zomaar terzijde kan schuiven om reden dat er geen wetenschappelijke basis voor bestaat. Verzoeker voert aan dat de mogelijkheid dient opgelaten te worden dat hekserij wel degelijk bepaalde gevolgen kan ressorteren en dat men evenmin kan uitsluiten dat bepaalde personen onder de schijn van hekserij, bepaalde personen uitschakelen teneinde de mythe/rite van de hekserij in stand te houden bijvoorbeeld door het toedienen van een giftig mengsel vooraf en de uitvoering van de "*Witch Gun*" rite achteraf. Verzoeker voert aan dat de vrees voor hekserij wordt gehandhaafd door de stamhoofden die hun macht willen behouden.

Verzoeker voert aan dat hekserij wel fictie kan zijn, maar dat dit niet belet dat de onderliggende daden wel een realiteit kunnen zijn.

Het risico dat A.H.M.J.(...) die de positie van "*Witch Gun*" bekleedt, onder de schijn van hekserij, verzoeker zal straffen voor het verlies van 53 *Witch Guns*, is volgens verzoeker allesbehalve denkbeeldig. Verzoeker voert aan dat de voormelde persoon alle belang heeft om deze daad streng te bestraffen en indien hij dit niet doet verliest de hekserij haar geloofwaardigheid en komt zijn positie en geloofwaardigheid als "*Witch Gun*" in het gedrang. Verzoeker geeft aan dat het mogelijk is dat hekserij wordt gebruikt of misbruikt door bepaalde personen en men ten onrechte geen rekening houdt met deze mogelijkheid. Hij stelt verder dat het misbruik van rituelen en hekserij geen nieuwigheid is en dat zulks bestaat in Binkolo en dat dit niet *ipso facto* kan uitgesloten worden. De vrees om slachtoffer te worden van de praktijken van de voormelde persoon kan dan ook niet zomaar worden beschouwd als ongegrond.

Aangaande de mogelijkheid om zich elders te vestigen merkt verzoeker op dat de commissaris-generaal hier zomaar van uit gaat doch merkt hij op dat hij niet over de middelen, noch over enige tewerkstelling, noch over opleiding beschikt om zich elders te vestigen. Hij voert aan dat hij nergens anders familie heeft in Sierra Leone. Hij meent dus dat hij niet over de mogelijkheid beschikt om zich elders te vestigen en dat dit in theorie wel mogelijk is maar dat dit niet realistisch is. Bovendien geeft verzoeker aan dat een verhuis naar een ander deel van Sierra Leone geen enkele zekerheid voor verzoeker inhoudt dat hij niet meer zou kunnen gevonden worden door M.J.A. (...) daar het vertrek van een persoon uit het dorp onmiddellijk ruchtbaarheid krijgt en dat het dan ook niet verwonderlijk is dat zijn nieuwe verblijfplaats gekend en verspreid wordt. Een anoniem vertrek uit zijn dorp is volgens verzoeker denkbeeldig als ook het leiden van een anoniem bestaan op een andere plaats in Sierra Leone eveneens denkbeeldig is.

Verzoeker vraagt dan ook het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en verzoeker de asielsstatus te verlenen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. De verzoekende partij klaagt de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) evenals de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2. De commissaris-generaal oordeelde in de bestreden beslissing dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor

vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Aangaande de argumentatie van verzoeker omtrent de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken verwijst de Raad vooreerst naar het relevante onderdeel van de bestreden beslissing dat luidt als volgt:

"(...) Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u voor de diverse Belgische asielinstanties (gehoor Dienst Vreemdelingenzaken dd. 14 januari 2011 en gehoor door het CGVS dd. 3 januari 2012) incoherente verklaringen heeft afgelegd. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u zich onder dwang moest aansluiten bij de 'Witchgun Society' en dat u vluchtte toen u naar een meeting moest gaan. Op uw vlucht ontmoette u C. (...) en nadat u hem uw problemen vertelde hielp hij u te ontsnappen (vragenlijst CGVS dd. 3 januari 2012, vraag 3.5). Het feit dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over de handel in 53 'witchguns', het feit dat C. (...) en I. (...) handelspartners waren van u en het feit dat u niet naar Sierra Leone kunt terugkeren omdat u vreest dat A.-H. M. J. (...) u zal willen beheksen omdat 53 'witchguns' verloren gingen (gehoor CGVS, p.9-10), is des te opmerkelijker gezien het belang ervan voor uw asielaanvraag, zodat dit gegeven dan ook sterk in twijfel kan worden getrokken. Wanneer u door de dossierbehandelaar van het CGVS geconfronteerd werd met deze incoherenties, gaf u toe dat u dit verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, maar dat u ziek was die dag en last had van uw ogen (gehoor CGVS, p.11). Er dient te worden vastgesteld dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel moment aangaf dat u ziek zou geweest zijn, u gaf zélf aan geen verdere opmerkingen te hebben en gaf aan dat u de waarheid vertelde (vragenlijst CGVS dd. 3 januari 2012). Verder gaf u aan dat u geen documenten neerlegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, omdat u angst had voor mensen die nog niets hoorden van 'witchcraft' (gehoor CGVS, p.11). Deze verklaringen zijn weinig afdoende, gezien er logischerwijze van mag worden uitgaan dat u, tijdens de gehoren voor de diverse Belgische asielinstanties, eensluidende verklaringen aflegt en alle elementen aanbrengt die uw asielaanvraag ondersteunen, en dit vanaf het begin. (...)"

De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad bij de Dienst Vreemdelingenzaken in tegenstelling tot zijn gehoor verklaarde dat hij zich onder dwang moest aansluiten bij de 'Witchgun Society' en vluchtte toen hij naar een meeting moest gaan, terwijl hij tijdens het gehoor verklaart dat het zijn job is (p. 10) en geen gedwongen inlijving vermeldt. Daarenboven maakt verzoeker er geen melding van de handel in 53 "Witch guns" en het feit dat C (...) en I (...) handelspartners waren van verzoeker en het feit dat hij niet naar Sierra Leone kan terugkeren omwille van de vrees dat A.M.J. (...) hem zal beheksen omwille van de "Witch Guns" die verloren zijn.

De stelling van verzoeker dat hij nauwelijks de mogelijkheid krijgt om zich uit te spreken over de globaliteit van zijn asielmotieven gelet op het bijzonder kort verhoor en de indruk die er wordt gewekt dat verzoeker nog later de kans krijgt om zijn asielmotieven uiteen te zetten kan niet worden gevolgd. Indien de ondervraging op de Dienst Vreemdelingenzaken inderdaad beperkter en specifiek is dan deze op het CGVS dan kan dit niet verklaren waarom verzoeker een ander asielrelaas heeft verklaard in zijn Verklaring en nagelaten heeft de essentie van zijn asielrelaas te melden te meer nu hiernaar uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd gevraagd (zie vragenlijst, vraag 3, 4 en 5).

De Raad meent dat van verzoeker, die stelt te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle kernelementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in het vervolgingsrelaas zou vermelden.

De Raad blijkt dat nergens uit het administratief dossier kan afgeleid worden dat er zich problemen hebben voorgedaan tijdens het invullen van de vragenlijst. Nergens uit het administratief dossier blijkt eveneens dat verzoeker toen ziek was en hij hiervan melding heeft gemaakt. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt heeft verzoeker de verklaringen opgetekend in de vragenlijst ter akkoord ondertekend nadat deze hem in het Kreools werden voorgelezen en hij verklaarde nadrukkelijk geen opmerkingen te hebben.

De Raad concludeert dan ook dat de vaststellingen zoals vermeld in het voormelde onderdeel van de bestreden beslissing geschraagd worden door de stukken uit het administratief dossier en de argumentatie van verzoeker is niet bij machte om de motivering dienaangaande om te keren.

Daarenboven blijkt uit de als bewijs neergelegde uittreksel uit het wereldnet "*In Sierra Leone, 53 Witch Guns Discovered at Airport*" geenszins dat deze *Witch Guns* in beslag genomen werden bij een vertrekkende reiziger, maar dat verschillende werknemers van de luchthaven betrokken waren bij het aangehaalde gebruik van deze *Witch Guns*. Zo stelt het uittreksel dat mensen bezig zijn met allerlei kwade praktijken op de luchthaven en dat werknemers bij de luchthaven hun collega's uit jaloezie doden. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk gemaakt.

De Raad meent dat de overige motieven van de bestreden beslissing overtuigend zijn.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS